

Rahvuslik Teataja

Asutatud 2011. aastal

Loe, telli ja levita!

7. aastakäik

Nr. 9 (62)

Rahvuslaste Tallinna Klubi häälekandja

Hind 1 €

september 2017

Uskumatu jõhkruks valimistel – politsei lõi sisse kandidaadi korteriukse

Olen Reio Laurits. Valimisliidu „Südamega Tartu“ asutaja ja arst. Tartu linnavolikogu kandidaat number 229. Loodan, et olete võib-olla kuulnud, et meie valimisliit vaidlustas (avaldus halduskohtule: vt. lk. 2) mõne päeva eest linnarahva tahte tuginedes Tartu halduskohtus Tartu linna territoriaalse ühendamise Tähtvere valdaga ning tõi samuti välja, et Tartu linnavolikogu valimised toimuvad ebaseaduslikel alustel, kuna eksisteerib vastuolu põhiseaduse paragrahviga 156. Minuga juhtus kiirel valimiste eelsel ajal (30. augustil) ootamatu lugu. Hommikul, ajal mil veel magasin olid minu teadmata korteriukse taga võõrad, kes enast ei esitlenud. Kuna koridor oli pime, isikuid tuvastada ei õnnestunud, ust ma ei avanud. Maja ees politseiautot visuaalsel vaatlusel ei tuvastanud. Ust avada ei julgenud, olukorra selgitamiseks teavitasin sõpru ja helistasin politseikorrapidaja numbrile, kust mulle ei antud asja kohta operatiivset infot ega ei osatud antud juhtumit omalt poolt

kommenteerida. Asjade käiku jälgis ka minu haige ema, kes ei suutnud samuti midagi ette võtta ja oli toimuvast sügavalt šokeeritud. Politseiga on temalgi kokkupuuteid olnud – ta on pidanud pealt nägema politseivägivalda meie pere kallal ja ka öiseid terroriseerimisi. Lisaks meenusid talle ka küüditajad, kes tegutsesid varahommikul kalliste vanavanemate kallal. Selle aja sees olid politseinikud jõudnud ukse maha lõhkuda. Ema Marje tões, et töömeetodid ja suhtumine on kahjuks jäänud hoolimatuks, hoolimata sellest, et lipp on vahetunud. „Alluge riiklikule vägivallale ja siis on kõik hästi!“

Lukk murti maha. Sisenesid 7 või 8 täisrelvastuses politseinikku. Tervitasin neid isikuid sõbralikult. Orderit nad mulle tutvumiseks ei näidanud, kuigi seda kohe vestluse alguses küsisin. Küll nõudsid hoolega minu isikuttõendavat dokumenti, samas ei avaldanud mulle sisenemise põhjust ega eesmärki. Dokumente ega riideid mul endaga kaasa võtta ei lubanud. Mind rebiti koridori ja kõige kogukam politseinik väänas mul käed selja taha ja pani need raudu. Olin õhukese riide väel. Edasi viidi mind rauduskäsi naabermaja ette, kuhu olid üles rivistatud politseivärvide sõidukid (2 politseibussi ja politseiauto). Pärast seda toimus peatus arestimaja ees, kus üks turskem politseinik küsis, kas ma joosta tahan? Lisaks kommenteeris, et lasen sulle kuuli järele. Mind kasutati arestimajast uuesti politseibussi puuri ja sõidutati Kalevi tänavale proku-

ratuuri abiprokurör Alar Häidbergi audiensile. Hakkas lahti rulluma vana, minu poolt juba unustatuks peetud lugu, kus mind taheti selle aasta jaanuaris alusetult süüdlaseks lavastada Tartu Hansa kooli turvaruumist valvurile kuuluva sülearvuti ja nutitelefoniga varastamises. Vargus olevat toimunud ajal kui valvur tualetti külastas. (Toimiku materjali põhjal).

Samas koolis trenne andva poksitreener Vello Kibe väitel oli ta turvakaamerate salvestuselt minu isiku ära tundnud ning politseile avalduse teinud. Vello Kibega tutvusin ma juba aastaid tagasi Tartu Ülikooli Spordihoones, kus ma olen pikka aega fotograafina spordiüritusi jäädvustanud. Ma olen paaril korral fotografeerinud ka Vello Kibe õpilaste poksimist. Tegelikult, päev pärast väidetavat vargust helistas Kibe juba enne politseisse pöördumist ka mulle, et toogu ma asjad tagasi ja lubas asja politseisse mitte anda, süüdistas mind asjade varguses, soovis neid tagasi saada ja ähvardas mind füüsilise vägivallaga („Mees, vaata ette!“). Kuna Kibe tundus mulle ebasiiras ja kahtlev minu isiku üks ühele äratundmises (toimikumaterjalide põhjal ütleb mind ära tundvat lonkava kõnnaku järgi) ei pööranud ma toona sellele suuremat tähelepanu ja lootsin ekslikult, et see olukord laheneb. Vello Kibel on juba varasemast ajast kurbi kogemusi mustlastega seoses asjade kadumisega, millest on mullegi pihtinud. Muidugi mõista minu valduses varguse objektiks olevaid esemeid pole, mida ma ka tookord ütlesin. Toimikust nähtub, et kõne minu numbrile oli tehtud päev pärast väidetavat vargust.

Lõuna Ringkonnaprokuratuuris (Kalevi 1) abiprokurör Alar Häidberg tutvustas ennast ning samuti tutvustati mulle advokaati Ene Lainet, kes oli mulle riiklikuks kaitsejaks määratud. Tunnistajaks antud asjas olid 3 mulle tuntud isikut, kes olevat valvakaamera video põhjal ära tundnud „süüdlase“. Paraku isik video kuvatõmmistel ei ole kindlasti mina!

JÄRGNEB LEHEKÜLJEL NR. 6

TEATAMATA, HELISTAMATA, KOPUTAMATA LÕI POLITSEI SISSE TARTUS VALMISLIIDUS „SÜDAMEGA TARTU“ KANDIDEERIVA REIO LAURITSA KORTERIUKSE

LOE LISAKS: LK. -D 1 JA 6

Foto: erakogu

LEHES

Tiit Madisson: Juudi „revolutsionärid“ maailma ümber kujundamas 3. lk

Heiki Kortspärn: Järjekordne suur alatus on tõstnud pead Eestimaal 4. lk

EKSKLUSIIVNE! Ainult „Rahvuslikus Teatajas“. Mis on kultuurimarksism? 10. lk

Jüri Lina varsti taas Eestis 12. lk

JA PALJU MUUD HUVITAVAT!

Sisselöödud korteriuks

Foto: Reio Laurits

KAARDIMAKSE ON KODUMAA REETMINE! ÄRA MAKSA MITTE KUSAGIL, MITTE KUNAGI KAARDIGA!

Telli koju „Rahvuslik Teataja“ aastaks 22.- €, pooleks aastaks 11.- €, ilmub kord kuus